b 470

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

ÁRA 20 FILLÉR

POSTAS dolgozó

V. évfolyam, 3. szám. A POSTAÜGYI MINISZTÉRIUM ÉS A POSTAS SZAKSZERVEZET LAPJA 1952 március 6.

Erőt, egészséget Rákosi elvtársnak

Szerte az országban, a munka, az élet zajától hangos üzemekben, gyárakban, a tavaszt váró földeken, rónákon a dolgozók százezrei lelkesen ünnepelnek. Ünnepeljük és üdvözöljük népünk szeretett vezetőjét, népünk szabadságának megingathatatlan, bátor harcosát, nevelőnket, boldog jövőnk iránymutatóját, szervezőjét, Rákosi elvtársat.

60 esztendős Rákosi elvtárs és ebből több mint négy évtizeden át küzdött megfélemlíthetetlenül, fáradhatatlanul a dolgozók felszabadulásáért, a magyar nép szabadságáért.

Rákosi elvtárs harcos élete példa minden hazafias dolgozó előtt. Példa elsősorban a félelmet nem ismerő, megingathatatlan magatartásban. Mindannyiunk emlékezetében él az a kép amikor Horthyék osztálybírósága előtt, a halálos ítélet árnyékában vágta oda a rendszer minden aljasságát képviselő bírák szemébe, hogy „bármi legyen az én egyéni sorsom, az ügy, amelyért harcolok, győzni fog". És a halálfélelmet nem ismerő odaadás mellett rengeteget tanulhatunk Rákosi elvtárstól; az osztályellenség kérlelhetetlen gyűlöletét, az állandó éberséget, amely minden nehézségnél, akadálynál az ellenség kezét keresi. Annak az ellenségnek, amelyik újból romokba akarja dönteni virágzó hazánkat és csendőrszíjra akarja fűzni ragyogó jövőnket építő dolgozóinkat.

Megtanulhatjuk Rákosi elvtárstól a fáradhatatlan munka- és tanulási készséget, amelynek eredményeként olyan jól tájékozott mindennapi életünk ezer problémájában, ezer gondja között is folyton gyarapítja tudását, ismereteit, hogy minél jobban és minél gyorsabban tudjon cselekedni.

Tanulhatunk Lenin és Sztálin elvtárs legjobb magyar tanítványának a nemzetközi munkásmozgalomban szerzett gazdag tapasztalataiból.

Lenin elvtárs első találkozásuknál megszerette Rákosi elvtársat. Krupszkája asszony, Lenin elvtárs özvegye 1925-ben arról beszélt, hogy Lenin elvtárs — aki nagyon jó emberismerő volt — azt mondta Rákosi elvtársról: „az ilyen elvtársak győzelemre viszik a nép ügyét az egész világon."

Lenin elvtárs az első beszélgetésnél felismerte Rákosi elvtársban a haláláig elvhű, forradalmi harcost, a dolgozók vezérét, aki mozgósítani tudja a dolgozókat és akit a dolgozó nép egyemberként követ.

A mi ügyünk a dolgozó magyar nép ügye. Rákosi elvtárs félelmet és megalkuvást nem tűrő harca és iránymutatása alapján győzött. Az ő vezetésével kovácsolódott össze a magyar dolgozók forradalmi pártja, a Magyar Kommunista Párt, a Magyar Dolgozók Pártja, úgyhogy pártunk II. kongresszusán Rákosi elvtárs büszkén számolhatott be arról, hogy „pártunk vezetésével rövid néhány esztendő alatt korszakalkotó változásokon ment át a magyar nép. Eltűnt az átkos mult hagyatéka, a hárommillió koldus, eltűntek a köpködők, az embervásárok reménytelen, kiuzsorázott szolgahada. Megszűnt a tőkés kizsákmányolásnak, elnyomásnak velejárója, a munkanélküliség, a szörnyű gond, a harc a mindennapi betevő falatért."

És ma dolgozó népünk nyugodtan, magabízóan néz a holnap elé és ahogy Rákosi elvtárs mondotta: „sikeresen, tervszerűen építi szabad, szocialista hazáját."

Lelkesen ünnepelnek a dolgozók százezrei szerte az országban. Adhattak-e és adhatnak-e örömüknek, szeretetüknek szebb kifejezést, mint azt, hogy mind több, mind jobb és mind eredményesebb munkával örvendeztetik meg Rákosi elvtársat 60. születésnapján, erősítik hazánkat, erősítik a békét. Ebből a szeretetből és örömből fakadó vállalások eredményeként lesz nap mint nap több szenünk, vasunk, acélunk, textiliánk, búzánk, erősödik országunk, nő népünk hazafias öntudata és él jobban dolgozó népünk.

Rákosi elvtárs, a párt javaslatára szüntette meg kormányzatunk a postán az ideiglenes jellegű alkalmazást, a 10—15 évi órabéres, díjnoki nyomorgást, a postamesteri és alkalmazotti rendszert, ahol a postamesteri alkalmazottak ki voltak szolgáltatva a postamester „urak"-nak és igen sok esetben házimunkát is kellett végezniök. A bérrendezések során fizetésemelésben részesültek a kisebb fizetésű postás dolgozók és kiterjesztették az egyenruháviselést az összes postás dolgozóra —, hogy csak a legfontosabbakat említsük.

Ezért nő és terjed a postán is a munkaversenymozgalom, a törekvés a posta minőségi munkájának megjavításáért, a szocialista posta kialakításáért. Ezért tettek vállalásokat a postás dolgozók százai, ezrei és ezért teljesítik, sőt teljesítik túl vállalásaikat.

Igy vállalták a járműtelep dolgozói, hogy március 9-ig hétezer liter benzint takarítanak meg és már március 1-ig nyolcezer liter volt a megtakarítás. A Rőder-mozgalom eredményeként a vállalatnál 100 százalékon alul teljesítő dolgozó nincs.

Igy értek el nagyon szép eredményeket a Keleti Posta dolgozói, akik a téviránytott küldemények hétszázalékos csökkentését vállalták és a téviránytásokat február hó folyamán 51 százalékkal csökkentették.

Komoly eredményre vezetett Karsai Lukács szaktárs, a BUVIHALÉP dolgozójának vállalása is, aki az eddigi 90 perces üzemkiesési időt 75 percre csökkentette. Ennek a mozgalomnak már követői is vannak, mint pld. Patócs Gyula szaktárs, aki már 70 percre csökkentette az üzemkiesési időt.

A Rőder-mozgalom keretén belül komoly eredmények születtek. A Főpostán a sztahanovisták és élenjáró dolgozók munkamódszerátadása folytán az átlagteljesítmény 5—10 százalékkal emelkedett. Igy ért el Dobári szaktársnő 105 százalék helyett 120 százalékos eredményt.

Rákosi elvtárs születésnapjára tett vállalások teljesítésében szép példát mutat Malkó Pál sztahanovista csiszoló, a Javítóműhelyből, aki 166 százalékos vállalását eddig 182 százalékra teljesítette. Ugyanitt Gránics Istvánné tekercselő, aki 165 százalékos vállalását 215 százalékra teljesítette.

Dolgozó ifjúságunk Rákosi elvtárs iránt érzett szeretete nyilvánult meg Tóth Ferenc ifi műszerész szaktársunk 130 százalékos vállalásában, amit ezideig 150 százalékra teljesített. A Budapest 72-es hivatalban Leibinger József kétszeres sztahanovista 160 százalékos vállalását 180 százalékra teljesítette Vagy az Alközponti Üzemben Békési István brigádja, akik 172 százalékos vállalásukat 180 százalékra teljesítették. És így tovább sorolhatnánk fel azoknak a százait és ezreit, akik vállalásaikat nemcsak teljesítették, hanem túlteljesítették. Ezek a dolgozótársaink tettekkel bizonyították be Rákosi elvtárs és a magyar nép iránti szeretetüket.

Rákosi elvtárs példamutató életéből merített fokozottabb mértékű felelősségérzet kell, hogy áthasson mindannyiunkat mindennapi munkánkban, bárhol is dolgozunk — a dolgozó nép országáért, a boldog, erős, virágzó Magyarországért, a békéért.

A dolgozók szeretete és hálája tettekben nyilvánul meg. Rákosi elvtárs születésnapjára tett vállalás minden dolgozó becsületbeli ügye. Ugy dolgozzunk tehát, hogy március 9-re és azután is minden postás dolgozó teljesítse vállalását, újabb eredményekkel, több és jobb munkával ünnepeljük Rákosi elvtársat.

Tiszta szívből kívánunk Rákosi elvtársnak erőt, egészséget és dolgozó népünk, hazánk javára sok-sok, eredményekben gazdag esztendőt.

BASTA REZSŐ

Több és jobb munkával ünneplik dolgozóink Rákosi elvtárs 60. születésnapját

Rákosi elvtárs 60. születésnapja tiszteletére a postás dolgozók jelentős többsége, közel 90 százaléka tett szocialista kötelezettségvállalást. Ezek a vállalások mind a több, jobb munkára, az A—B-mozgalom javítására, a vonalzavaridő csökkentésére, az anyaggal való takarékosságra vonatkoznak.

Ezekből a vállalásokból, de inkább teljesítésekből tűnik ki, az a határtalan szeretet, amely megnyilvánul nemcsak a kommunisták, hanem a pártonkívüli dolgozók részéről is. Ebből látszik az, hogy a postás dolgozók tudatában vannak annak, hogy mindazt, amit ebben az országban eddig elértünk, Rákosi elvtársnak, a pártnak köszönhetjük. Rákosi elvtárs életét tanulmányozva, látják dolgozóink azt, hogy Rákosi elvtárs a legnehezebb időkben is keményen és harcosan kiállt a dolgozók érdekéért, a mozgalomért, a dolgozók szebb, jobb jövőjének kialakításáért, megvalósításáért. Ezt érzik dolgozóink akkor, amikor nehézségek állnak be feladataik elvégzésénél, vállalásaik teljesítésénél.

Ez mutatkozik meg Farkas József szaktárs munkához való hozzáállásában, amikor nem látta biztosítottnak vállalása teljesítését, még munkaidőn túl is tovább dolgozott, hogy vállalását teljesítse.

Ez tűnik ki abból is, hogy a Pécs 1-es hivatal dolgozói a negyedéves terv túlteljesítésére tett vállalásaikat már jelentős mértékben teljesítették és a munka lendületének további megtartására újabb vállalásokat tettek. Nem maradnak le a munkában, a vállalásban, de a teljesítésben sem a kecskeméti körzeti postahivatal dolgozói, akik közül *pl. Perényi József egyesített kézbesítő a 2 sajtó- és 2 rádióelőfizetőgyűjtési vállalásával szemben, már eddig is 46 sajtóelőfizetőt és 11 rádióelőfizetőt gyűjtött. Hasonlóan szépen teljesítette vállalását Kovács Sándor kézbesítő is, aki 25 sajtó- és rádióelőfizetőt gyűjtött.*

Komoly lépést tett Karsai Lukács szaktárs,

a Buvi—Halép dolgozója annak érdekében, hogy az üzemkiesési időt csökkentse, amennyiben vállalta, hogy az

eddigi 90 perces üzemkiesési időt 75 percre fogja csökkenteni. Ennek a mozgalomnak már akadtak követői is, mint pl. Patócs Gyula szaktárs, aki nemcsak 75 percre, hanem már eddig 70 percre csökkentette az üzemkiesési időt.

Sztahanovistáink példamutatása

Sztahanovistáink nemcsak a Rőder-mozgalomban, de a tervük teljesítésében, a teljesítményük fokozásában is példamutatóan élenjárnak. *Mint pl. Hajdu Elek sztahanovista, a Bp. 62. hivatal dolgozója, aki a vállalt 30 portó kiemelése és 3000 forint értékű értékcikk-eladással szemben 42 talált portóval és 3876 forint értékcikk-eladással túlteljesítette vállalását.*

Az ifik közül Timár József szaktárs jár élen, aki 1000 forint értékű értékcikk-eladást vállalt és e helyett 3147 forintra teljesítette. Nyomában van Kratancsik Károly szaktárs, aki 300 forint értékű értékcikk-eladást vállalt és ezt 654 forintra teljesítette.

Nődolgozóink az élen

Nődolgozóink közül kitűnik a Bp. 114-es hivatalból Rappa Györgyné szaktársnő brigádja, jó vállalásával és eredményes teljesítésével. 6 rádióelőfizető és 3 hirlapelőfizető beszervezése mellett

500 hirlapáruspéldányt, valamint 600 forint értékű értékcikket fognak árusítani.

Ezt a vállalásukat már túl is teljesítették. Az eredményt a brigád úgy érte el, hogy rendszeres megbeszélést tartottak, értékelték az elért eredményeket, illetve hiányosságokat és a menetközbeni ellenőrzés folytán meghatározták a további tennivalókat.

Üzemeink közül anyagtakarékosság terén már eddig is jelentősen túlteljesítette vállalását a szegedi Halép, amennyiben a felajánlott *1400 forintos anyagmegtakarítással szemben, 10.740 forint* értékű anyagot takarítottak meg. Komoly eredmények születtek a Rőder-mozgalom keretén belül, mint pl. a *Főpostán Mészáros István sztahanovista kézbesítő patronálása nyomán, Dobári szaktársnő teljesítménye 105 százalékról 120 százalékra emelkedett. Ugyancsak a patronálás eredményeképpen elérte Lengyel Gabriella szaktársnő azt az eredményt, hogy ma már önállóan tudja elvégezni a helyközi kapcsoló-munkakört.*

Kiemelkedő eredményt értek el ebben a versenyben Nyiri József szaktárs, a kábelhivatal dolgozója, aki 167 százalékot teljesített és Rádi László elvtárs, aki 166 százalékot teljesített.

Ez is azt bizonyítja, hogy dolgozóink tudatában vannak annak, hogy a

tervek teljesítése a mi sikereink, eredményeink növelése egyben az imperialisták, a háborús úszítók gyengítését segíti elő.

Ez mutatkozik meg azokban a további szép teljesítményekben, amit dolgozóink elértek és tartanak az ország összes postahivatalában, üzemében, vállalatában. *Ezt támasztja alá Mosonyi Gyula és Gáti Vilmos szaktársak, közel 200 százalékos eredménye, a szegedi Hálépnél Balogh János távirdamunkás 155 százalékos eredménye, Serfőző János, miskolci vonalfelvigyázó sztahanovista szaktárs 157 százalékos eredménye és Kun Villibald sztahanovista távirdamunkás 160 százalékos eredménye.*

Külön becsületére és dicsőségére válik Kun Villibald szaktársnak az is, hogy javaslatot tett arra hogy necsak gyakorlatilag, hanem elméletileg is segítsék, képezzék elmaradott munkatársaikat. Ennek eredményeképpen szervezték meg, hogy hetenként kétszer elméletileg is foglalkoznak a gyengébb dolgozókkal. Ez is bizonyítja, hogy egyre többen értik meg Rákosi elvtárs tanítását, többek között azt,

amit Rákosi elvtárs

1911-ben írt egy levelében, hogy *„A tanulásban nem a gyötrő munkát látom, hanem azt a szellemi tőkét, ami később dúsan fog kamatozni."*

Mindezekből, a dolgozók lelkes felajánlásából, a vállalások teljesítéséből és abból a határtalan szeretetből, ami megnyilvánul Rákosi elvtárs iránt, kitűnik, hogy nem volt hiábavaló Rákosi elvtárs küzdelme és áldozata, amit a dolgozókért, a közösségért vállalt, mert most bebizonyítják a dolgozók is, annak az emlékezetes mondásnak az igazságát, amit *Rákosi* elvtárs a Horthy-vérbíróság előtt mondott, hogy *„Bármi legyen is az én egyéni sorsom, az ügy, amelyért harcolok, győzni fog."*

Rákosi elvtársnak ez a harcos kiállása, az egész élete és munkássága adja meg az erőt, lendületet ahhoz, hogy az eddig elért eredményeket megtartsuk és még tovább fejlesszük.

Ezért harcolnak a postás dolgozók is, a több, jobb munkán keresztül a békéért, a hazáért, valamennyiünk boldogabb jövőjéért.

Bayer Zoltán

Éljen és viruljon a magyar-szovjet barátság

Szép hagyománya lett hazánk életének az évről-évre megismétlődő magyar-szovjet barátság hónapja. Mindnyájan ünnepi várakozással tekintünk eléje. Ez az időszak új erőt ad nekünk nagy feladataink elvégzéséhez. Közöttünk járnak a baráti szovjet nép, Sztálin elvtárs küldöttei, olyan számunkra minden egyes magyar-szovjet barátsági hónap, de minden találkozásunk a szovjet emberekkel, mint valami hatalmas tapasztalatátadás.

Bikov átadta tapasztalatait Muszka Imrének. Panyin Lengyel Józsefnek és a magyar vasutasoknak. Maximenko elvtárs Pozsonyi Zoltánnak és a magyar építőknek. Orvosaink új gyógymódokat tanultak Sabanovtól és a magyar postások is könnyebben és jobban, eredményesebben végzik munkájukat, amióta itt járt a Szovjetunió postásküldöttsége, amióta a magyar postásdelegáció saját szemével látta azt a pontos és a dolgozó nép iránti szeretetből fakadó munkát, amelyet szovjet postás szaktársaink végeznek.

Amióta Kuznyecova elvtársnő brosuráját elolvasták kézbesítő szaktársaink, pontosabb a kézbesítés. Brigádok alakultak, egyszóval minden egyes találkozás után könnyebben, jobban megy a munka.

Az idei barátsági hónapnak különleges jelentősége van

Feszült nemzetközi helyzetben, a béke megvédéséért vívott harc erősödésének időszakában rendezzük meg. Ezekben a hetekben a kapitalista országokba is utazgatnak különféle küldöttségek. Ezek a küldöttségek azonban nem felemelkedést hoznak, hanem az a céljuk, hogy a lakájkormányok segítségével kirabolják, még mélyebb nyomorba döntsék a népeket.

A szovjet küldöttség, amely hozzánk látogat el, a barátság és a béke üzenetét hozza. A magyar-szovjet **barátság hónapja, — a béke hónapja.**

Az idei magyar-szovjet barátsági hónap keretében nemcsak a Szovjetunióról szóló ismereteinket kell gyarapítanunk, hanem meg kell mutatni azokat az eredményeket, amelyeket a szovjet példa alapján értünk el.

A tények erejével kell bizonyítanunk **Rákosi** elvtárs szavait .... *„a bolsevizmus elvei nemcsak a régi Oroszország határain belül, hanem világszerte alkalmazhatók."*

Ebben a munkában nagy segítséget jelent, hogy a barátság hónapja idejére esik, az ugyancsak hagyományossá vált szovjet film ünnepe. Hat héten keresztül a szovjet filmművészet legjobb alkotásait fogjuk megismerni, gyönyörködni bennük és nemes szórakozás közben tanulni belőlük.

A barátság hónapja keretében örömünnepünk is lesz.

Szeretett vezérünk, tanítónk, **Rákosi elvtársnak 60. születésnapját ünnepeljük.** Rákosi elvtárs születésnapjának megünneplését teljesebbé teszi, ha annak során tovább mélyítjük a magyar-szovjet barátságot, ha mind több és több dolgozó emeli eredményeit a szovjet elvtársak példája segítségével.

Így váltjuk valóra a barátság hónapja jelszavát: **magyar-szovjet barátsággal a békéért.**

Szabó László

Munkafegyelem

A szocialista rend, a szocialista fegyelem a dolgozó emberek fegyelme, azoké a dolgozóké, akik saját maguknak dolgoznak, saját jövőjüket építik.

A Posta Központi Járműtelep ÜV „Versenyhíradó"-jában egy cikkben olvassuk a következőket:

„Ahogy tovább figyeljük, még egyre jönnek az Amerikai-út irányából, — mintha csak az amerikai imperialisták küldöttei lennének, — de kerékpáron is a Hungária-út irányából. Ezt nem lehet tovább nézni, — és fájó szívvel, — de el kell fordítani fejünket, — azoktól az öntudatlan dolgozóktól, akik ennyire megsértik a munkafegyelmet."

A cikk további része tanulságos és csak azt szeretnénk a járműtelepi szaktársaknak figyelmébe ajánlani, ne fordítsák el fejüket azoktól a dolgozóktól, akik késve sietnek a reggeli órákban az Amerikai- és a Hungária-út felől a Járműtelep felé. Feladatukat ezzel nem oldották meg, de ha ezekkel a későnjáró szaktársakkal elbeszélgetnek, megmagyarázzák nekik, mit jelent az ő késveérkezésük üzemüknek, amelyik büszkén viseli a megtisztelő „Élüzem" kitüntetést, mit jelent népgazdaságunknak, akkor jó munkát végeztek.

Tehát röviden:

„A fejelfordítás helyett, nevelőmunkát."

A posta üzemeiben és hivatalaiban a dolgozók legtöbbet késéssel és az igazolatlan hiányzással vétenek a munkafegyelem ellen. A késések és az igazolatlan mulasztások, a termelésből kiesett munkaórák komoly kárt okoznak népgazdaságunknak és a dolgozó népnek.

Késés

Vajjon gondolt-e a fentiekre *Német Lajos* szaktárs, a Posta Lófogatú Szállítási ÜV dolgozója akkor, amikor december 15-én, 19-én, 22-én, 23-án később jelentkezett szolgálatra? Gondolt-e arra, hogy a termelésből kiesett közel négyórás késésével, egy órára 60 munkaegységet számítva, kárt okozott dolgozótársainak, népgazdaságunknak? Bizonyára nem. De a jövőben gondoljon erre is és vele együtt azok a postás dolgozók is, akik hasonló módon sértik meg a munkafegyelmet.

Igazolatlan mulasztás

A Posta Tervgazdaság jelentéseiből kitűnik, hogy még mindig igen nagy azoknak a postás dolgozóknak a száma, akik igazolatlanul távolmaradnak munkahelyükről. Ha megkérdeznénk *Tekes László, Jutasi József* és *Varró Sándor* szaktársakat, a Posta Központi Javítóműhely ÜV dolgozóit, *akik egyenként egy teljes munkanapot maradtak távol munkahelyüktől,* — hogy ők hogyan akarják az ötéves tervünkben munkaterületükön a rájuk bízott feladatokat végrehajtani, úgy gondoljuk, nehéz lenne számukra a válaszadás.

Amint látjuk, vannak még feladataink ezen a téren bőven. Az öntudatos dolgozóknak kell megmagyarázni, nevelni azokat a dolgozóinkat, akik még mindig késésekkel és igazolatlan távolmaradással fékezik tervünk teljesítését.

Ismételten ki kell hangsúlyozni, hogy a munkafegyelem területén a hibák kijavítására a legjobb eszköz annak a szellemnek a kialakítása, melyet Rákosi elvtárs jelölt meg, mely elítéli, megbélyegzi a fegyelem megsértését és a késés és igazolatlan kimaradás szégyen és gyalázat.

Az öntudaton alakuló, önként vállalt szocialista munkafegyelem kialakítása nehéz feladat, mondotta Lenin elvtárs. De hálás feladat is, mert csak akkor, ha ezt gyakorlatilag megoldjuk, csak akkor ütjük be az utolsó szeget abba a koporsóba, amelyben a kapitalista társadalom nyugszik, s amelyet mi földelünk el.

Hegedűs István

SALGÓTARJÁN. A hírlapelőfizetésgyűjtés terén Turcsik Imre szaktárs brigádja ért el szép eredményt. 20 Szabad Nép előfizető gyűjtését vállalta, eddig 61-et teljesített.

GYÖR 1. Anda Irén és Renczés Istvánné sztahánovista távbeszélő szaktársnők Rákosi elvtárs születésnapjára vállalták, hogy a budapesti távbeszélő áramkör hasznos perceinek számát február hónapban 46 percre emelik. Vállalásukat túlteljesítették és február 20-ig selejtmentesen 53 hasznos percet értek el, ami által a beszélgetések átlagos várakozási idejét 7 percre csökkentették.

Megválasztották a Szegedi Területi Bizottságot

A területi bizottságoknak igen fontos szerepük van a szakszervezeti munkában. Ők a szakszervezeti mozgalom középszervei, melyeknek feladata, hogy a szakszervezeti központ iránymutatása alapján irányítsák az alapszervek munkáját, biztosítsák a párt, a SZOT és a szakszervezeti központ határozatainak végrehajtását, segítő ellenőrzésükkel mozdítsák elő a szakszervezeti munka eredményességét. A postás Területi Bizottságok általában 3 megye területén irányítják és vezetik a postás szakszervezeti alapszervek munkáját. Feladatuk nagyságából következik annak a jelentősége is, hogy mennyire fontos, hogy a Területi Bizottságok élére olyan vezetőket válasszon meg a tagság, akik a párthoz és osztályukhoz hűek, a munkában élenjárnak, a dolgozók szeretetét és megbbecsülését bírják. Ezek adják a Területi Bizottságok és a ter. bizottsági konferenciák különös jelentőségét és fontosságát.

A Szegedi Területi bizottság febr 24-én tartotta meg konferenciáját. Ez a konferencia volt szakszervezetünkben, sőt az egész országban az első, ezért nagy érdeklődés kísérte úgy az előkészítő munkát, mint magát a konferencia lefolyását. Megjelent a konferencián a csongrádmegyei pártbizottság képviselője Kezes János elvtárs, a Szeged Városi Pártbizottság képviselője, Bicó György elvtárs, a SZOT részéről, Virizlai és Suri elvtárs, a Szakszervezetek Megyei Tanácsa részéről, Ábrahám Antal elvtárs, a Postás Szakszervezeti központ részéről, Básta Rezső elvtárs. Résztvettek azon a szakvezetés, valamint szakszervezetünk többi Területi Bizottságának képviselői, illetve elnökei is. *Mint követésre méltó példát kell kiemelni, hogy a konferencia előkészítésébe bevonták és jól mozgatták társadalmi aktíváinkat.*

Az előkészítő munka során hiányosság volt, hogy a politikai, felvilágosító munkával szemben előtérbe kerültek a szervezési feladatok.

Ez abban mutatkozott meg, hogy a konferencia politikai előkészítésével csak vezetőségválasztó taggyűléseken, majd ezt követően körlevelekben foglalkoztak. A bizalmiak munkája hiányzott. *A Területi Bizottság megvitatta a káderkiválasztás kérdését és különös figyelmet fordított a nők, az ifik és a pártonkívüliek bevonására.* A beszámolót a Ter. Biz. elnöke a reszortfelelősök jelentései alapján állította össze és azt a vezetőség tagjai megvitatták és kiegészítették.

Az így elkészített beszámoló mindenre kiterjedt, a politikai bevezető után a termelés kérdésével, majd a munkafegyelemmel foglalkozott. Részletesen ismertette az egyes reszortok munkáját.

Névszerint bírálta a rossz munkát végzőket, megdicsérte a jól dolgozókat és rámutatott a központi hibára is.

A beszámolónak az volt a hibája, hogy a kelleténél részletesebben és inkább az alapszervek munkájának tárgyalásán keresztül adott számot a végzett munkáról. A kultúrmunkával és a sporttal aránytalanul sokat foglalkozott és ezáltal csaknem háttérbe szorította a termelés kérdését. A beszámoló — bár rámutatott a hiányosságokra — mégis túlzottan kidomborította az eredményeket és emiatt egy kissé az önelégültség látszatát keltette.

Igen sokan szóltak hozzá a beszámolóhoz

25 hozzászólás után Soós elvtárs javasolta a konferenciának, hogy szüntessék be a további hozzászólásokat. A hozzászólásokban a szaktársak foglalkoztak a szakszervezeti munka csaknem minden területével. Tartalmilag is jók, politikusak voltak a hozzászólások, bátran és helyenként élesen vetették fel a hiányosságokat. A hozzászólások közül kiemelkedik *Molnár Géza sztahanovista hozzászólása, aki bírálta a ter. bizottságot, hogy nem foglalkozott a sztahanovisták politikai és szakmai továbbképzésével.*

Lux Márta (Kiskőrös) a sajtóolvasás fontosságáról beszélt. Elmondta, hogy a dolgozók nagyrésze előfizet ugyan a sajtóra, azonban azt nem olvassa. Rávilágított, hogy a sajtóolvasáson keresztül komoly segítséget kapunk két legfontosabb feladatunk: a minőségi munka emelése és a munkafegyelem megszilárdítása érdekében végzett harcunkhoz. Kifogásolta, hogy a Ter. bizottság nem segítette munkájukat az építő bírálat alkalmazásával.

Gránicz Pál bizalmi (Szeged) hozzászólásában javasolta, hogy a bizalmi munka megjavítása érdekében legalább negyedévenként szervezzen a Ter. bizottság a bizalmiak részére ankétokat.

Nagy Lajos sztahanovista (Békéscsaba) azt javasolta a konferenciának, hogy a minisztérium felé a szakszervezeti központ vesse fel egy szakmai film elkészítésének gondolatát. A filmben jó postai munkamódszereket rögzítsenek, s ennek segítségével eredményesen lehetne azokat elterjeszteni az egész országban.

Básta elvtárs üdvözölte a konferenciát a postás dolgozók összessége és a szakszervezeti központ nevében. Foglalkozott a hozzászólásoknak azzal a részével, amelyek a központ munkáját érintették. A jelölő bizottság jól végezte el feladatát, amit bizonyít az, hogy a jelöltek személyét egyhangulag lelkesen fogadták el a konferencián résztvevő küldöttek.

A Szegedi Területi Bizottság Konferenciája egészében véve eredményes volt. A Területi Bizottságok jelenlévő elnökei, akik tapasztalatszerzés céljából vettek részt a konferencián, gazdag tapasztalatokkal tértek haza. Elsősorban azonban, a konferencia eredményesen mozgósította a jelenlévőket, rajtuk keresztül pedig a terület postás dolgozóit a szocializmus építéséért, a béke védelméért folytatott harcra.

Sz. S.

NEMZETKÖZI NŐNAP

A második világháború megmutatta, hogy csak a szabadságszerető népek fiai képesek önfeláldozóan harcolni a zsarnokság ellen. Leningrád ostromgyűrűjében. Sztálingrád vérzivatarában mindenütt ott találhattuk a hős szovjet asszonyt, aki dolgozott, harcolt, ápolta a sebesülteket, enyhítette a háború okozta fájdalmakat, szenvedést.

A magyar nők is az ő útjukat járják s a gyarmati sorban sínylődő népek is példájukból merítenek hitet a békeharchoz. A szovjet nők tudják, mit jelent a háború, hiszen négy esztendőn keresztül az ő fiaik áldoztak a legtöbbet az egész emberiséget fenyegető veszély megfékezésére, legyőzésére.

Most sem engedhetik meg, hogy az első fasiszta kísérlethez hasonló merénylet döntse rabságba a szabad emberek százmillióit. Ezért mindent megtesznek, hogy megelőzzék a veszélyt. Munkájuk minőségének és mennyiségének javításával, gyermekeik nevelésével, az igazi hazaszeretet ébrentartásával, az elnyomott népek szabadságharcának támogatásával küzdenek a békéért.

De a világ minden részén elszántan vesznek részt a békeharcban a nők. Willie McGee özvegye, Paul Robeson felesége, Anna Seghers, a jugoszláv nők és Egyiptom asszonyai háború ellen küzdő tábora állandóan felemeli szavát a békés alkotó munkát veszélyeztető háború ellen.

„Az anyák előtt gyűlöletes a háború" — ezt a régi mondást elsősorban ma értjük meg a második világháború után, amikor millió és millió otthon lett semmivé, millió és millió asszony lett özveggyé. Az anyák gyermekeiket síratva, meggyűlölték a háborút.

A békemozgalom a nők soraiban napról napra új harcosokat teremt, kik egyszer a sztrájkoló brémai kikötőmunkásoknak visznek élelmet, másszor Kairó utcáin tüntetnek az angol megszállók ellen, vagy Vietnam hős harcosainak adnak segítséget. A béke megvédésének bátor harcosa Pak Den Aj asszony, ki a II. Békevilágtanács kongresszusán Varsóban vádat emelt a gyermekgyilkosok és a néppusztítók ellen. De emlékeznünk kell az amerikai nők békeküldöttségének tagjaira Paolone, Clyman és Weckerwich asszonyokra, akik azért keresték fel Visinszkij elvtársat, hogy a gyilkos atomfegyverek megsemmisítése és a koreai kérdés békés tárgyalások útján való megoldására a szovjet küldöttség vezetőjétől kapjanak segítséget.

A népi demokráciák asszonyai, köztük a magyar asszonyok is követték a szovjet példát, női sztahanovistáink, újítóink kiváló munkája nap nap után igazolja Rákosi elvtárs szavait: „Magyarország nem rés, hanem erős bástya a béke frontján."

Asszonyaink tiltakozó szava mindig elhangzik valahányszor jogtalan letartóztatásról, megszállásról, lincselésről, a fasiszta módszerek feltámadásáról érkeznek hírek.

Ezenkívül tettekkel is megmutatták elszántságukat, áldozatkészségüket. Gondoljunk azokra a szeretetcsomagokra, gyógyszerküldeményekre, melyeket Korea hősiesen küzdő népének küldöttünk. Emlékezzünk a koreai gyermekek fogadására, a görög gyermekek segítésére. A magyar nők szabad hazája vedte és védi a szabadságharcosok hontalanjait, árváit, s készen áll minden áldozatot meghozni ifjúságunk, gyermekeink boldog jövőjéért.

Most a nemzetközi nőnap alkalmával fokozottabban érezzük a nők békeharcának szükségességét, a dolgozók felelősségét a béke szent ügyéért. A magyar dolgozó nők békeharcát halhatatlan nevek és eszményképek vezetik, irányítják: Hámán Kató, Martos Flóra önfeláldozó hazaszeretete. A munkahelyen, a családban, az élet minden területén mutassuk meg, hogy mi, magyar nők nem vagyunk méltatlanok a munkásmozgalom hős asszonyaihoz.

HAVAS ISTVÁNNÉ,
Budapesti Területi Biz.

Élüzem a főpostahivatal

Ujjongva kelt szárnyra az örömhír hivatalunkban, hogy élüzem lettünk. Boldogan vártuk és ünneppé avattuk a napot, amikor hivatalunk homlokzatára tűzhettük munkánk eredményeinek elismerését, az élüzemjelvényt.

Élüzem lettünk, mert ötéves népgazdasági tervünk második évének negyedik negyedévi tervét *100.4 százalékra teljesítettük. Hivatalunk bevételi tervét 1952 december 14-én teljesítette és év végéig 5.6 százalékkal teljesítette túl.*

Szép eredménye dolgozóink munkájának, hogy a táviratok belkezelési idejét 81 percről az utolsó negyedévben 63.5 percre csökkentették.

Ünnepnap

Élüzem ünnepünk a főpostahivatal harcos dolgozóinak ünnepe volt, ott voltak sztahanovistáink, újítóink, a szakma legjobbjai, akiknek eredményes munkája nagymértékben elősegítette, hogy épületünk homlokzatán a büszke élüzemjelvény csilloghat.

Hogyan is vélekednek erről a nagy kitüntetésről dolgozóink? *Hernádi* szaktárs a következőket mondja:

„Örömmel tölt el bennünket, hogy élüzem lettünk. A kézbesítőosztály dolgozói az élüzem büszke cím elnyerésében nem ismertek akadályt. Szembeszálltak az időjárás viszontagságaival, fáradságot nem kímélve fokozták teljesítményüket. Az élüzem cím azonban komoly kötelezettséget is jelent számunkra. Még nagyobb lendülettel vetjük magunkat a versenybe az élüzem büszke cím megtartásáért.

Az Élüzem cím megtartásában „Termelj ma többet, mint tegnap" jelszót követjük

mondja Palicz István brigádvezető szaktárs.

„Én kerékpáros kézbesítő vagyok. Ezt azért mondom, mert valamikor ez volt az utolsó hely a postaszolgálatban. Ma már itt is megbecsült tagjai vagyunk a dolgozók társadalmának. Pártunk útmutatása alapján megértettem, hogy minden egyes helyesen kihasznált perc közelebb visz a szocializmus megvalósításához. A dolgozó nép állama elismerte munkámat. Élüzem ünnepünkön 400 forint jutalmat kaptam. Ez azonban nem tesz elbizakodottá, hanem újabb eredményekre késztet."

A főpostahivatal dolgozói nem elégednek meg tehát eddigi eredményeikkel, tovább fokozzák a versenylendületüket és „jobb hírszolgálattal a szocializmusért" jelszóval indulnak újabb harcokba, újabb győzelmek felé!

Vámosi Sándor,
a főposta felügyelőhiv. vezetője.

Gerő elvtárs beszámolójának tanulságai

Gerő elvtársnak a gazdasági vezetők értekezletén mondott beszámolója számos olyan megállapítást tartalmaz, amely teljes egészében alkalmazható a postára, a postán dolgozók munkájára. A beszámolót ebből a szempontból kívánjuk itt tanulmányozni. Szeretnénk szaktársaink figyelmét a beszámoló nyomán felhívni arra, hogy a posta területén folyó munkában, a terv végrehajtásában hol, milyen hiányosságok mutatkoznak és mi a módja annak, hogy ezek a hibák megszünjenek.

Hiányosságok a terv teljesítésében

Gerő elvtárs mindenekelőtt leszögezte, hogy népgazdaságunk a lényegesen felemelt 1951. évi tervet globálisan teljesítette, sőt túlteljesítette. Itt mindjárt megállapíthatjuk, hogy bár a posta is megvalósította globálisan az 1951. évi tervét, mégis voltak olyan részlettervek, amelyeknek teljesítésében lemaradt. Ha ennek okait vizsgáljuk, Gerő elvtárs beszámolójában nagyrészt megtaláljuk a magyarázatot is, mert nemcsak az általa példaként említett könnyűipari minisztériumban történt meg, hogy egyes iparágak 1951. évi december havi operatív tervét a tervező szerv december 22-én módosította. *Többször előfordult ez a hiba az 1951. évben a postánál is, például a szeptember, október havi forgalmi operatív teljesítményi tervnél. De a posta egész 1951. évi terve is többször megváltozott, a tervszámok kialakítása pedig nem mindig történt az előző évek forgalmi adatainak figyelembevételével.* Így történt meg, hogy a posta 1951. évi forgalmi teljesítményi tervei egyes postai szolgáltatásoknál túlfeszítették váltak s ezért azokat nem lehetett teljesíteni.

A szolgáltatások minősége gyakran nem kielégítő

De azoknál a tervmunkáknál is, amelyeket a postás dolgozók teljesítettek, vagy túlteljesítettek, — gyakori volt a selejt. Gerő elvtárs beszámolójában egyik fontos hiányosságként mutatott rá arra, hogy a fogyasztási javak minősége gyakran nem kielégítő.

A posta viszonylatában ez a megállapítás a szolgáltatások minőségére alkalmazva ugyancsak helytálló.

Meg kell mondanunk, hogy a minőségi hibákat nagyrészt a teljesítménybérben dolgozó szaktársak politikai öntudatának hiánya, a munkához való viszonyuk még nem kielégítő volta idézte elő. Elsősorban az a cél állt előttük, hogy minél magasabb bért érjenek el és ennek megfelelően igyekeztek például minél több levelet beosztani, minél több távbeszélgetést lebonyolítani, anélkül azonban, hogy a minőségre ügyeltek volna. Azáltal, hogy maguk igyekeztek lebonyolítani a más munkahelyek által kapcsolható távbeszélgetéseket is, — ezeknek a beszélgetéseknek késedelmes kapcsolását idézték elő. Ahol ilyesmi előfordul, ott a politikai öntudat emelését, a munkafegyelem megszilárdítását a pártszervezet és szakszervezet hathatós támogatásával elő kell mozdítani.

Helytelenül alkalmazott takarékosság

Igen jól illik a postára az is, amit a beszámolóban Gerő elvtárs a helytelenül alkalmazott takarékoskodásról mondott; az olyan takarékosságról, ami sokba kerül. Áll ez sok postás újítóra és ezeknek olyan ötleteire, észszerűsítési, újítási javaslataira, amelyek megvalósítása kimutatható megtakarítást eredményezne ugyan, de egyszersmind a megtakarítással arányban nem álló hátrányokkal is járna. Például felvonók, lépcsőházak világításának megszüntetése balesetet idézhet elő. *Az egyenruhával kapcsolatban több olyan takarékossági javaslatot nyújtottak be, melyek megvalósítása az egyenruhát viselő szaktársak egészségét veszélyeztetné, vagy munkáját gátolná, illetőleg a silányabb ruhaanyag használata végeredményben költségesebb lenne, mert a ruha rövidebb idő alatt elhasználódnék.* Ide tartoznak azok a javaslatok is, amelyek a kezelési nyomtatványok végnélküli kisebbítését indítványozzák. Gerő elvtárs észszerű takarékosságra hívja fel figyelmünket. Újítóink tehát ilyen szempontból is megfelelő javaslatokkal segítsék elő a termelékenység fokozását.

A munkaerőszükséglet tervszerű biztosításáról szólva Gerő elvtárs megjelölte az utat a munkaerőszükséglet utánpótlására nézve is. Ez a kérdés a postának is problémája. A beszámolónak erre vonatkozó része érintette a szakképzés kérdését is.

Szakképzettség javítása tekintetében a postánál is sok még a tennivaló

Azt látjuk, hogy egyes szaktársak akik valamilyen szaktanfolyamot elvégeztek, szakképzettségüket nem fejlesztik tovább, sőt közömbösségük addig terjed, hogy a szabályzatok, kezelési utasítások kiegészítésére kiadott rendeleteket, pótlékokat sem igyekeznek megismerni.

A hivataloknál ezért rendszeres szakmai tanfolyamokat kell rendezni, ahol módszeresen kell foglalkozni a szabályzatok, kezelési utasítások anyagának ismertetésével, és az időközi változásokat tartalmazó rendelkezések tanulmányozásával, megvitatásával.

Munkafegyelem, bérfegyelem

Alapvető kérdésként vetette fel Gerő elvtárs a munkafegyelem, a bérfegyelem és a tervfegyelem kérdését is. Mind a három jelentős a posta szempontjából is. Arra nézve, hogy a munkafegyelem terén még itt sok a kívánnivaló, a Szocialista Posta egyik nemrégen megjelent száma is tanúskodik, amelyben a különböző postaszerveknél előforduló kirívó konkrét esetekről olvashattunk. Láttuk, hogy a vezetők szigorú rendszabályokat alkalmaztak a lógósokkal, az önkényesen kilépőkkel s az igazolatlanul mulasztókkal szemben.

Ugyanakkor látjuk azonban azt, amire Gerő elvtárs is rámutat, hogy a selejtrendeletet gyakorlatban jelenleg a postán is a ig alkalmazzák.

A munkafegyelem területén mutatkozó lazaságok megszüntetésére a jövőben a selejtrendeletet a vezetőknek nagyobb mértékben kell alkalmazni. Felhívja Gerő elvtárs a vezetők figyelmét arra, hogy mindent el kell követniök, hogy a dolgozók magukénak vallják, megszeressék üzemüket, vállalatukat s azt önként el ne hagyják. A jó vezetőnek elsősorban tehát olyan légkört kell megteremteni, — Rákosi elvtárs útmutatása szerint, — amelyben nincs maradása a lógósnak, az igazolatlanul mulasztóknak.

A vezetés színvonalának emelése

A vezetés színvonalának emelését Gerő elvtárs beszámolójában egyébként is központi kérdésként jelölte meg. *„Ahhoz, hogy 1952-es feszített népgazdasági tervünket teljesítsük — mondotta —, jelentős mértékben emelnünk kell gazdasági vezetésünk színvonalát."* Rámutat arra, hogy a gazdasági vezetésnek az 1951. évinél is nagyobb mértékben kell támaszkodni a dolgozó tömegekre s vezetésünkben még következetesebben kell érvényesülnie pártunk vezetésének, Rákosi elvtárs bölcs irányításának. A postánál is tapasztalható jelenség, hogy új és régi vezető káderein egyaránt gyakran elmaradnak szakmai tudásuk fejlesztésében. Ezt a hiányt pótolni kell. *Gerő elvtárs a vezetés színvonalának emelése érdekében, a terv teljesítése érdekében minisztériumaink munkájának operatívabbá tételét hangsúlyozza és kifejti, hogy tovább kell javítani a vezető káderek kiválasztásánál.*

Végső eredményként tehát tovább kell erősíteni a felelős egyszemélyi vezetést a minisztériumtól le az üzemekig, illetőleg — postai vonatkozásban — a legkisebb végrehajtó postaszervig.

Gerő elvtárs beszámolóját azzal tejezte be, hogy az 1952. évi feszített népgazdasági tervünk teljes mértékben reális. Ez vonatkozik a posta terveire is, mert azok a hiányosságok, amelyek az 1951. évi tervezésnél még megnyilvánultak, az 1952. évi terv kidolgozásánál már nem merültek fel. A posta 1952. évi terve bár feszített, mégis reális, teljesíthető és túlteljesíthető. Nem tartjuk kétségesnek, hogy a terv által elénk tűzött feladatokat pártunk segítségével teljesíteni fogjuk, sőt túlteljesítjük.

Szőke Lajos,
postaminisztérium.

Készüljünk fel szakszervezetünk országos kongresszusára!

Március 23-án lesz szakszervezetünk országos kongresszusa. Ekkor ad számot központi vezetőségünk a mu't választás óta elvégzett munkájáról. Arról, hogy mennyiben volt szakszervezetünk a kommunizmus előiskolája, hogyan és milyen mértékben hajtotta végre a párt- és kormányhatározatokat. Hogyan segítette elő országunk építését, a béketábor erősítését, hogyan szervezte a munkaversenyt, s ezen keresztül hogyan mozdította elő a postás dolgozók anyagi és kulturális felemelkedését.

Dolgozóink széles tömegei az általuk demokratikusan választott küldötteken keresztül megbírálják a központi munkáját, kritikájukkal, javaslataikkal elősegítik a hibák, hiányosságok kiküszöbölését, s aktívan hozzájárulnak a szakszervezeti munka megjavításához. Végül pedig a szakszervezeti demokrácia adta jogukkal élve, megválasztják az új központi vezetőséget, amely hivatva lesz a postás szakszervezeti munkát vezetni és irányítani. Hivatva lesz arra, hogy a jó szakszervezeti munkával elősegítse ötéves tervünk sikeres végrehajtását, hazánkban a szocializmus minél előbbi felépítését.

Hogy az országos kongresszus ennek a feladatnak megfeleljen, szükséges, hogy szerte az országban, a postás szakszervezeti alapszervek és minden postás dolgozó készüljön a kongresszusra. A dolgozók észrevételeiket, javaslataikat juttassák el azokhoz az elvtársakhoz, szaktársakhoz, akiket az országos kongresszusra küldöttként megválasztottak. A küldöttek hozzák a dolgozók javaslatait a kongresszus elé. Alapszerveinkben tartsanak röpgyűléseket, amelyeken ismertetik a dolgozók széles tömegeivel a kongresszus jelentőségét és a bizalmiak is tartsák napirenden ezt a kérdést.

Postás Dolgozók!

Készüljetek szakszervezetünk országos kongresszusára jó munkával, bírálattal, jó javaslatok és kezdeményezések felszínrehozásával. Igy bizonyítsátok be pártunkhoz, dolgozó népünkhöz való szeretetteteket, ezzel segítsétek elő szocialista hazánk építését, a béke világtáborának erősítését.

Sz. S.

EGY ÜDÜLÉS TÖRTÉNETE

Mi, veszprémi postás dolgozók minden alkalommal türelmetlenül várjuk a Postás Dolgozó megjelenését, mert tudjuk, hogy sok olyan cikket közöl, melyekből problémáink megoldására választ kapunk és az építő kritikával segíti munkánkat. Hiányosságnak érezzük azonban azt, hogy kevés kivételtől eltekintve, nem közöl olyan cikket, amelyből kitűnik, milyen komoly munkát végez szakszervezetünk a postás dolgozók egészségvédelme, üdültetése terén.

Pedig jó munkát végez szakszervezetünk ezen a téren, amelyet az alábbi példa is bizonyít.

A postás szakszervezet soproni területi bizottsága lehetővé tette, Juhász Jolán szaktársnőnk részére, hogy jó munkája eredményeként, kétheti üdülésben részesüljön a mátraházai postás-üdülőben. Szaktársnőnk boldogan készült, mert még soha sem volt alkalma arra, hogy szabadságát az ország legszebb üdülőhelyén tölthesse.

Február 10-én este meg is érkezett és az üdülőben igen kedvesen fogadták. Legelső útja a könyvtárhoz vezetett, mert már előre tervet készített, mennyi mindent fog olvasni üdülése alatt. Terveket szőtt a kirándulásokra, már előre maga előtt látta a vadregényes mátrai tájakat.

Azonban másnap úgy látszott, hogy hiába tervezgetett, mert hirtelen rosszul lett és be kellett szállítani a gyöngyösi kórházba, ahol már másnap meg is operálták vakbéllel.

Szomorúan feküdt a kórházi ágyon, távol dolgozótársaitól, azon gondolkozott, milyen jó lenne, ha a veszprémi kórházban feküdne, mert akkor biztos meglátogatnák a veszprémi postásszakszervezet beteglátogató-csoport tagjai, elbeszélgetnének, elmondanák, mi minden történt azóta a hivatalban.

De ni csak, nyílik a kórterem ajtaja és egy postás szaktársnő virággal, cukorkával a kezében Juhász Jolán szaktársnőt keresi.

A gyöngyösi postásszakszervezet beteglátogató-csoportjának tagja vagyok — mondotta — és a veszprémi postás dolgozók értesítésére jöttem el Hozzád, hogy elhozzam a veszprémi postás dolgozók szaktársi üdvözletét.

Juhász szaktársnő hosszú ideig nem tudott szóhoz jutni és még jobban megértette, mit jelent számára szervezett dolgozónak lenni.

Befejezésül csak annyit, hogy a soproni területi bizottság, miután értesült Juhász szaktársnő közbejött „balesetéről", lehetővé tette, hogy február 24-től most már valóban eltölthesse a kétheti üdülést Mátraházán.

Ezt a kis példát azért írtuk meg, hogy megmutassuk, igenis a szakszervezet értünk dolgozik, nehogy akadjon még olyan postás szaktárs (mint a veszprémi HALÉP vezetőségválasztó taggyűlésén történt), aki olyan választ adjon: „minek is nekem a szakszervezet!"

SÁNDORFI ALADÁR
Veszprém 1.

Nemzetközi hírek

SVÁJC

Az Egyetemes Posta Egyesület legközelebbi értekezletét ez év május 12-től június 20-ig Brüsszelben tartja. Az értekezlet napirendjének egyik pontját Nyugat-Németországnak a tagok sorába való felvétele képezi. Jellemző, hogy Nyugat-Németország újrafelvételére vonatkozó indítványt az Egyesült Államok küldöttsége fogja előterjeszteni.

(Post und Telegraphie.)

NYUGAT-NÉMETORSZÁG

Az amerikai pénzügyi támogatással alakult Német Rakétakutató Társaság nemrégiben tartotta évi közgyűlését Bremen-ben. A közgyűlés határozatilag körvonalazta a társaság célkitűzéseit. Ennek értelmében a társaság a jövőben postai küldeményeknek nagy távolságra való kilövésére alkalmas rakétalövedékek készítésével foglalkozik. A lövedékek irányítása — akárcsak a megboldogult, rosszemlékű V1 és 2-nél — rádióval történik. A lövedéket 100 km magasba fogják kilőni és pl. a London—New York közötti távolságot 45 perc alatt teszi meg majd a rakéta. Természetesen postai küldeményekkel megtöltve. Arról nem szól a krónika, hogy vajjon módosítja-e a rakétalövedék hatótávolságát és menetidejét, ha a rakomány nem postai küldemény.

(Postbedienstete)

JAPÁN

A békeszerződésnek a törvényhozás által történt ratifikálása elleni tiltakozásul a szabad szakszervezetekbe tömörült japán dolgozók, köztük a postások is, huszonnégyórás sztrájkkal feleltek. Annak ellenére, hogy a szakadár szakszervezetekhez tartozó postás dolgozók nem csatlakoztak a munkabeszüntetési mozgalomhoz, a kézbesítő és távközlési üzletágakban a munka egy napig teljesen szünetelt.

(Information Bulletin.)

LENGYELORSZÁGI HÍREK

A lengyel postás szakszervezet tagjainak létszáma többezerrel szaporodott. Ezt a létszámszaporodást a Rádió és Vezetékes rádió dolgozóinak létszáma idézte elő, ugyanis január 1-től a két vállalatot a postaügyi minisztérium hatáskörébe rendelték. A lengyel postások örömmel fogadták az új szaktársakat és megfogadták, hogy egyesült erővel fogják a hatéves terv feladatait teljesíteni.

(Laczmost)

Varsóban rádiókiállítás keretében mutatták be a lengyel rádióipar fejlődését. A kiállítás legérdekesebb része a távolbalátás (televizió) eredményeinek a bemutatása volt. A kiállításon bemutatták a Lengyelországban készült adó- és vevőberendezést, amelyen a közönség a helyszínen gyönyörködhetett az előadásokban. A hatéves terv keretében ki fogják építeni a varsói televiziós adót és rendszeresen fognak műsort közvetíteni.

(Lengyel sajtótájékoztató.)
Schadek.

Bekapcsolták a 90 ezredik távbeszélő állomást

A posta dolgozói felszerelték a 90 ezredik készüléket. Kiváncsiak voltunk, ki a 90 ezredik távbeszélő állomás előfizetője?

Vaspálya-utca 7. számú ház egyik első emeleti lakásában fiatal elvtárs, *Zimányi János* fogad bennünket. Amikor megtudja, milyen célból látogattuk meg, büszkén vezet be a szobába és örömmel mutatja a zongorán álló új fekete bakelittelefont.

A telefon ma már a dolgozóké...

„Bizony magamfajta esztergályos azelőtt gondolni sem mert volna arra, hogy telefont szereltessen fel", kezdi a beszélgetést Zimányi János. *„Ma már a távbeszélő is a dolgozóké, anyagilag nem jelent nagy megterhelést."*

Kérdésünkre, hogy mennyi a keresete, azt feleli, hogy az Állami Nyomdában dolgozik, mint esztergályos és havonta 1000—1100 forintot keres.

Könnyen értesíteni tudnak...

A könnyűipari minisztérium zenekarában játszom, folytatja a beszédet és sokszor keresnek lakásomon. Most, hogy telefonom van, könnyen megtalálnak és értesíteni tudnak az elvtársak a zenekari próbák idejéről. Megkérdezzük, hogy csak a zenekari ügyekben hívják-e fel az állomását? Mosolyogva feleli, nősülés előtt állok, a menyasszonyom is szokott hívni, de nem azért, hogy ellenőrizzen, teszi hozzá tréfásan, mentegetőzve

A posta munkájával meg van elégedve. A kérelme beadásától számított 10. napra bekapcsolták az állomást. Meglepődött, mert nem gondolta, hogy ilyen gyorsan jut telefonhoz.

A zongorán megszólal a telefon csengője, felugrik helyéről. Bocsánat! Azt hiszem a menyasszonyom hív. Sietve elbúcsúzunk, hogy ne zavarjuk a 90 ezredik előfizető beszélgetését.

EGRI GYULA,
Kísérleti Állomás

A Magyar Rádió ajándékműsorral jutalmazta meg a Budapest 112. postahivatal dolgozóit

1952. február 22. este 20 óra 45 perc

A Budapest 112. sz. postahivatalnak nagy ünnepe volt ez a nap.

A hivatal dolgozói — miként szorgos hangyaboly — lázasan készültek erre a napra. Szájról-szájra járt az örömhír, hogy a dolgozók állama elismeri jó munkájukat; eredményeiket. Ragyogtak a szemek és a dolgozók egymásután jegyezték meg: *„Rákosi elvtársunk is hallani fogja, hogy születésnapjának tiszteletére tett fogadalmunkat nemcsak betartottuk, hanem túl is teljesítettük!"*

Az előkészületi napok is lázas izgalommal folytak le

A felvételi nagy teremben, valamint a kézbesítő nagy teremben húzzák ki a vezetékeket. Kiváncsi szemek fordulnak a közönség részéről és a dolgozóink felől is a szerelő műszaki szaktársak felé:

„Mi ez a lázas készülődés ebben a hivatalban?"

Nagy büszkén meg is jön a hirtelen felelet:

„A Magyar Rádió ajándékműsorát itt fogja hangoshiradónk sugározni hangszóróival a dolgozóknak!"

Ragyogó, büszke öntudattal teli volt ez a felelet!

„Rákosi elvtárs is hallani fogja!"

A Magyar Rádió közvetítése Budapest 112. sz. postahivatal „Dicsőség Könyv"-ének egy lapja. Hangja szerteszáll az egész országban, hogy új erőt adjon a nagyobb és több teljesítésekért dolgozó harcos postásainknak. Az üzemünkben elhelyezett hangszórók hangjai harci riadóként hatoltak a szívek mélyéig. Pár nap telt el azóta és máris emelkednek az eredmények. Lázas értékcikkvásárlás, rádióelőfizetésgyűjtés, meghatalmazások gyűjtése, mindmind a hangyabolyhoz hasonlítható szorgoskodás és törekvés március 9.: Rákosi elvtársunk 60. születésnapjának tiszteletére tett fogadalmunk túlteljesítésére, tervünkért, a szocializmusért: a békéért!

A postaügyi minisztérium és a Magyar Rádió elismerését nem felejti el a Budapest 112. postahivatal egyetlen dolgozója sem. Az egész ország tudomásul vette munkánkat és eredményeinket. Harcunkat tovább folytatjuk, mert tudjuk, hogy miért dolgozunk. Azok pedig, akik munkánk eredményeiről tudomást szereztek és ezt elismerték, bennünk csalatkozni nem fognak!

RADOCZI FERENC,
Bp. 112.

Munkánk hiányosságai a napi sajtó tükrében

Dolgozóink döntő többsége olvassa a Szabad Népet, vagy a Népszavát. Mindkét lapban igen gyakran találkozunk a posta munkájával foglalkozó cikkekkel, hírekkel. E cikkek legnagyobb része a postás dolgozók jó munkájával foglalkozik, tudatosítja eredményeinket, melyek komoly mozgósító hatást érnek el dolgozóinknál munkájuk további végzésében. Egy-egy a Szabad Népben, vagy Népszavában megjelent cikk után fokozott lelkesedéssel versenyeznek dolgozóink, látva, hogy jó munkánkat értékeli pártunk lapja, a Szabad Nép és szakszervezeteink lapja, a Népszava.

Igen sokszor pártunk megyei lapjai is hoznak cikkeket a postáról, mely cikkeknek elolvasása után jóleső érzéssel könyvelhetjük el, hogy vidéki lapjaink is foglalkoznak a posta dolgozóival.

Valóban, ha csak a számszerű adatokat nézzük, azt látjuk, hogy az utóbbi

öt hónapban kb. 320 cikkben, hírekben tudatosították lapjaink dolgozóink jó munkáját.

Ha csak az utolsó számokat is nézzük: a Szabad Nép február 8-i számában a keszthelyi telefonközpont megépítésével, a Főposta dolgozóinak Rákosi elvtárs születésnapjára tett vállalásai teljesítésével foglalkozott.

Nemrégiben a Világosság, a Budapest 114-es hivatal jó kezdeményezését közölte, hogyan szüntette meg a Bp. 114-es hivatal a szovjet tapasztalatok alapján a torlódást, a sorbanállást.

Bármennyire is örülünk annak, hogy sajtónk foglalkozik a postás dolgozók jó munkájával és eredményeivel, helytelen volna, ha nem foglalkoznánk azokkal a közleményekkel, melyek munkánk hiányosságaira mutatnak rá.

A napi sajtóban megjelent kritikák alapján indította meg szaklapunk, a Szocialista Posta, *„1952-ben felszámolásra váró hiányosságok"* rovatát, hogy a szakvonalon észrevett hiányosságokra a nyilvánosság előtt mutasson rá s a sajtó fegyverével küzdjön a postás dolgozók szakmunkájának megjavításáért.

Most ebben a cikkben nem a postásokat, hanem az ország dolgozóit hívjuk segítségül, hogy mutassanak rá munkánk hiányosságaira. A postát igénybevevő dolgozók a napilapok hangjával *görbe tükröt tárnak elénk.* Ne szégyenkezzünk, nézzünk csak bele bátran,

mit mutat a postáról?

Itt van mindjárt a Ludas Matyi február 6-i száma. Egy csodabélyegről ír, amit Ibafáról küldtek (Baranya megye). Januárban adták fel 1952 november 18-i bélyegzővel. (!)

Csak súlyos gondatlanság lenne ez, semmi egyéb? A további esetek mutatják, hogy a kisebb hibák elkövetéséből lesznek a nagyobbak. Ime egy nagyobb hiba:

A *Viharsarok* írja február 3-án, hogy *„a felsőnyomási állami gazdaságban a postai kézbesítés türhetetlen"*. A posta kézbesítése hanyagul megy, nemcsak a közönséges levelek vesznek el, hanem a táviratok is napokig hányódnak. A hiba kijavítására a postás elvtársnő, a lap szerint, azt mondta, hogy a *„rendszeres kézbesítésre meg lesz a lehetőség,* ha egy másik postásfiú lesz".

A Viharsarokban megjelent panasz nemcsak a Viharsarok és nemcsak egy város (Békéscsaba) ügye. Szinte országosan bajok vannak ezzel a kézbesítéssel.

A *Kis Ujság* e heti számában írja keserűen egy levelező, hogy egy 16 óra 30 perckor feladott dringendtáviratot csak másnap reggel kézbesített a posta Monoron. Ennyi idő alatt akár gyalog is oda érhetett volna.

Nagyobb gondot a hiányos címek kinyomozására

A magyar postát általában úgy ismerik dolgozóink, mint amely még a rejtjeles című levél címzettjét is kinyomozza. Sajnos, ez a hiedelem az utóbb időben megváltozott. Különösen nagyhivatalainknál. Budapest 72, 62-nél volt nagyfokú gondatlanság ezen a téren, ahol a teljesítménybéres dolgozónak nem volt „kifizető" bajlódni a cím nyomozásával s inkább küldözgették hivatalból hivatalig. Szép számmal vannak olyan levelek, amelyeken a sok hivatali bélyegzőlenyomat bizonyítja ezt. Mi hivatalból tudjuk. De mit mondjunk a *Debreceni Néplap levelezőjének,* aki február 2-iki levelében azt írja a debreceni postáról, hogy a Dunántúlról kapott levelet, ami két nap alatt Debrecenben volt, „anélkül, hogy a postás kikézbesítette volna, visszaküldték a feladónak azzal, hogy a címzett elköltözött" s csak 21 napi bolyongás után kapta meg levelét.

Egy vagon liba – vagy egy vagon bika?

Vannak olyan esetek, amikor nehéz eldönteni, túlbuzgóság, vagy vétkes gondatlanság csinál komoly kárt. A Nyiregyházi Néplap december 24-iki számában nyilvánosan tesz panaszt. *„Hanyag, felelőtlen munka a rakamazi postán"* cím alatt, mert a rakamazi posta felelőtlen munkája miatt négy szekér és hat munkaerő esett ki hosszabb időre feleslegesen a termelőmunkából.

Mi van az ügy mögött? A rakamazi vasútállomás négy táviratot adott fel a postán, többek között a vencsellői tszcs címére is. A rakamazi távirász három táviratot továbbadott, a negyediket, nem tudni mi okból — átmásolta. A távirat szövege: *„Érkezett egy vagon bika"*, helyett ezt írta: *„Érkezett egy vagon liba."* Nem csoda, ha másnap reggel a tszcs négy szekérrel vonult át Vencsellőről, Rakamazra a vagon „libáért". Hogy mit gondolhattak, amikor a vagon liba helyett mindössze egy bikát találtak, azt elképzelhetjük.

Tanulság: a posta dolgozóinak a táviratokat a legnagyobb figyelemmel kell kezelni, mert egyetlen betűelírás végzetes következményeket hozhat.

Ez úgyan a Tiszántúlon történt, de van a Dunántúlon is egy-két olyan példa, ami munkánk hiányosságát vetíti elénk.

A Komárommegyei Dolgozók Lapja írja február 7-én, hogy *„Tarthatatlan az oroszlányi posta munkája"*, mert a táviratokat késve viszik ki, a rádiódíjbefizetési nyugtákat nem kézbesítik időben és az expressz-levelek is késve kerülnek a címzetthez, de még a levélládákat sem szedik ki „csak úgy 5—6 naponként". Ilyen súlyos panaszt már szinte el sem hinnénk. Igaz lehet ez? Maga a budapesti igazgatóság állapította meg vizsgálatában, hogy igazak. Pl. a decemberi rádiónyugtákat, lényegében összesen mintegy 2300 darabot, nem szedtek be.

E súlyos esetnél az egyedüli vigasztaló, hogy a budapesti igazgatóság a hiányosság felderítése után valóban intézkedett, s Tatabánya 1. hivatalról küldött ki kisegítő kézbesítőt.

Bár ezen a területen közismert a postának szűk keresztmetszete, hogy a bányavidékre nem tudunk postai munkaerőket kapni, azonban az oroszlányi hivatalnál felmerült súlyos kifogások jórésze a hivatalvezető felületes, hanyag, postás dolgozóhoz nem méltó munkájának tudható be. A hivatalvezető felelőtlenségére jellemző, hogy több alkalommal ittas állapotban jelent meg hivatalában, sőt hivatalától nem egyszer hosszú órákig távol volt. (Azóta már leváltották. Szerk.) Ennek következtében maradt ellenőrzés nélkül a hivatal munkája.

Persze nem kell azt hinni, hogy csak a forgalom területén vannak hibák, akad az a műszak területén is. A *Szabad Szó* február 3-án például szóvá teszi, hogy Budán éjfélkor tartanak távbeszélő vonalvizsgát, felriasztva ezzel álmaikból az előfizetőket. Nyilvánvalóan itt is gondosabban kellene központjaink munkáját megszervezni

Budapesten rendkívüli népszerűségnek örvend az útbaigazító szolgálat. A Világosság fényképes cikkben foglalkozott ezzel a jó postai újítással. Sajnos a Viharsarok Népe január 18-án a *csorvási* postáról ír, ahol a postás dolgozók nem érnek rá egy csekket kitölteni, de a mult rendszer népnyúzóival szemben rendkívül előzékenyen viselkednek.

Csorvásnak és a hozzá hasonló panaszolt helyeknek át kellene venni a budapesti hivatalok jó példáját és megfelelő útbaigazító szolgálat szervezésével (Debrecen 1. már meg is valósította) segíteni a dolgozókat postai ügyük elintézésében.

Jól olvasható címzés gyorsítja a továbbítást?

A levelek gondosabb címzésére a közönség figyelmét bélyegző lenyomattal hívtuk fel. A szövege *„Jól olvasható címzés gyorsítja a továbbítást."* Valószínűleg azért csináltattuk, hogy a levelek pontosabb, olvashatóbb címzését segítsük ezzel elő. Mégis az a lelkiismeretlen bürokrata, aki a bélyegzőt pont a címre nyomta és ezzel olvashatatlanná tette a címzést valószínűleg nem gondolt erre, mert ha igen, akkor a levél szabadon maradt részeire ütötte volna a bélyegzőt, s nem került volna be a Ludas Matyi 17. számába.

Azzal, hogy a napi sajtó ezeket a hibákat az újság hasábjain hozza ki, nagyon jó szolgálatot tesz nekünk, módot ad arra, hogy országosan vizsgáljuk meg ezeket a kérdéseket és javítsuk ki hibáinkat.

Rajtunk, postás dolgozókon van most a sor, hogy az elmondottak tapasztalatait leszűrjük és munkánkat 1952-ben úgy javítsuk meg, hogy a napi sajtó a továbbiakban csak a postás dolgozók jó munkájával foglalkozhasson.

Garamvölgyi András

Egyes helyeken a politikai felvilágosító munka helyett funkcionáriusaink parancsokkal, utasításokkal, fegyelmivel akarnak eredményeket elérni.

Pécs 2-es postahivatalnál Gölöncsér szaktárs a termelési értekezletre az alábbi hirdetéssel kívánta mozgósítani a dolgozókat:

„Felhívom az elvtársakat és szaktársakat, hogy 9-én este 20 órakor termelési értekezletet tartunk. Minden szabadnapos szaktárs és elvtárs szakszervezeti fegyelmi terhe mellett megjelenni köteles. Vezetőség."

Nem tudjuk, hogy e hirdetés milyen eredményre vezetett, mégis inkább azt javasolnánk a Pécs 2-es hivatal szakszervezeti bizottságának, hogy inkább a bizalmiak útján mozgósítsa a dolgozókat a termelési értekezleten való megjelenésre. Ugy gondoljuk, ez sokkal eredményesebb lesz. Szakszervezeti fegyelmivel pedig ne fenyegessük őket.

★

Szakszervezeti bizottságaink és helyi csoportjaink komoly harcot folytatnak, hogy a szakszervezeti tagdíjjal elmaradt szaktársakat meggyőzzék viselkedésük helytelenségéről és arról, hogy egyes szociális juttatásoknál komoly zökkenőket okozhat, ha a tagság egy része elmarad a tagdíjbefizetésekkel.

Nem ezt teszi a 82-es számú postahivatalban az a szaktársnő, aki a 72-es számú helyi csoport tagdíjait szedi be. A hivatalban megjelenő nyugdíjas szaktársakat azzal utasítja el, hogy ebben a hónapban még majd a lakáson beszedik ugyan a bizalmiak a tagdíjakat, de a jövő hónapban már senki sem szedi be és ő sem foglalkozik vele. Hagyjanak neki békét!

Kívánesian várjuk az illető szaktársnő javaslatát, vajjon a jövő hónapban hogy fognak a nyugdíjas szaktársak szakszervezeti tagdíjat fizetni.

★

A statisztikai adatok gyüjtése komoly feladat. Üzemeink és hivatalaink tudják, hogy tervgazdaságunknak igen nagy szüksége van a helyes statisztikai adatokra. Éppen ezért furcsának találja Huzal Matyi, hogy a Lipót FÖKÜZ szakszervezeti bizottságának nyilvántartási felelőse az íven kihúzta azt a rovatot, hogy hány nődolgozó van az üzemben, szerinte tehát egy sem, mégis a statisztikai adatívet Bongó Erzsébet nyilvántartási felelős és Kovács Lajosné szakszervezeti bizottsági elnök írták alá.

Vajjon ők milyen nemhez tartoznak?

★

Bürokrácia, óh...

Huzal Matyi nem ismerte ki magát, amikor elolvasta a szegedi postaigazgatóság 145/8/952-es számú határozatát. A határozatban arról van szó, hogy egyik szaktársunk, aki 1949 májusában egy fegyelmi vétséget követett el, ezért büntetést kapott, miután az utóbbi hónapokban igen jót végezte munkáját, az igazgatóság megsemmisítette a lejjebbitésre vonatkozó határozatát és visszasorolta az eredeti alapfizetési fokozatba. Eddig ez nagyon helyes, csak azt nem tudja Huzal Matyi, hogy miért irták a határozat végére: „E határozatom ellen jogorvoslatnak helye nincs!"

★

Még egy pár szó a statisztikai adatgyüjtésről. A jászberényi szaktársak igen éberek és titoktartók. A szakszervezeti választásról szóló statisztikai adatgyüjtőlapba arra a kérdésre: „Hányan szavaztak a szakszervezeti bizottság megválasztásánál", éberen a következőt felelték: „titkos szavazás".

Fogadják nagyobb szeretettel a HALÉP-nél a nődolgozókat

Vállalatunk január hónapban több női munkást vett fel a távbeszélőkészülékek szerelésére. Sajnos, mint sok vállalatnál, nálunk is idegenkednek a női munkaerőktől. Már az első napon beszéltek arról, hogy a szerelés nem nőnek való munka. De ezzel nem elégedtek meg. A szabálytól eltérően már az első napokban a legnehezebb munkát bízták a lányokra, így pl. a magas oszlopra való felmászást és emeletes házak tetején a szerelés elvégzését. Gondolták, hogy a lányok megijednek a munka nehézségétől és „megszöknek' a vállalattól.

Szóltak is a vállalatvezetőnek, hogy a lányok nem állják meg helyüket. Ujvári elvtárs azonban tisztán látta, hogy mi történt. Megmagyarázta az idősebb szakmunkásoknak, hogy viselkedésük helytelen, hogy ötéves tervünk megvalósításához szükségünk van minden munkáskézre.

Rákosi elvtárs, népünk nagy vezére maga hívta fel a figyelmet arra, hogy a nők becsületesen megállják helyüket s ezért munkájukban az eddiginél sokkal nagyobb segítséget kell adni.

Reméljük, hogy dolgozóink megértették Rákosi elvtárs szavait és ezentúl segíteni fogják a nőket, á adják tapasztalataikat, együtt indulnak harcba tervünk sikeres teljesítéséért.

Sürü László
Debreceni HALÉP.

Elvtársak! Sporttársak!

Az egész ország forró szeretettel köszönti tanítóját és bölcs vezetőjét, Rákosi elvtársat, munkájának, harcos életének 60. évfordulóján. Mi, sportolók Rákosi elvtársban üdvözöljük a sport legnagyobb barátját, akinek szerető gondoskodása és útmutatása nyomán fejlődött sportmozgalmunk és lett valóban a dolgozó népé.

Rákosi elvtárs iránti szeretetünket úgy mutatjuk meg a legjobban és úgy válik valóban kifejezőjévé érzelmünknek, ha a munkaverseny lendületét tovább fokozzuk, jó munkánkkal mindig magasabb eredményeket érünk el úgy a termelés, mint a sport területén.

Köszöntjük szeretett vezetőnket, kívánunk Neki erőt, egészséget, hogy még sokáig vezesse harcunkat a szocializmusért, a békéért!

Postás sportolók nevében:
VÁRKONYI LÁSZLÓ
a Magyar Népköztársaság kiváló sportolója.

Hogyan végezzük az 1952. évi MHK-munkát

Negyedik éve annak, hogy hazánkban is, a Szovjetunió példája nyomán bevezettük az MHK testnevelési mozgalmat, amely a fejlődés folyamán rendszerré vált és testnevelésünk, sportunk alapját képezi. Komoly eredményeket értünk el és sikerült dolgozóinkkal megkedveltetni az MHK testnevelési rendszert.

Az elmult év munkáját már kiértékeltük, eredményeink jók voltak, de megmutatkoztak a hiányosságok is. Az 1952-es évben úgy kell megszervezni a jelentkezést, felkészítést, a próbázást, hogy az valóban tervszerű és rendszeres legyen. Ezt azonban csak úgy tudjuk elérni, ha munkaterv szerint, pontosan ütemezve végezzük feladatainkat. Az MHK testnevelési rendszer szabályai egy részének megváltoztatása, a nyilvántartás egyszerűsítése, mind azt a célt szolgálja, hogy a sportkörök könnyebben teljesithessék a fejlesztési tervben vállalt feladataikat. A sportköri vezetők felelősek az MHK-munkáért, felelősek azért, hogy az MHK valóban a sportmunka alapja legyen. A sportköri vezetőségeknek alaposan ismerniök kell azokat a feladatokat, amelyeket az MHK testnevelési rendszer sikeres elindítása érdekében meg kell valósítani.

Az első, legfontosabb feladat a munkaterv elkészítése. Ezt az MHK-bizottság tagjaival együtt készítsék el. Az időpontokat beszéljék meg a pártszervezettel, az SZB-vel és a szakvezetéssel és az elkészült munkatervet velük is irassák alá.

Meg kell szervezni a jelentkezéseket, mégpedig minél előbb, hiszen az időjárás lehetőséget nyujt arra, hogy megkezdjük a felkészülést.

A próbázásokat versenyszerűen kell lebonyolitani, az időszakoknak megfelelő MHK-számokból.

Egész röviden ezek a feladatok állnak a sportköri vezetők előtt és legfontosabb feladat a munka késedelemnélküli elindítása, hogy a sportkörök kihasználhassák az egész évet, és ne legyen a munka kampányszerű.

Elvtársak! Jó szervező munkával már most biztosítsuk a fejlesztési terv sikeres teljesítését, ezzel erősítjük hazánkat és a békéért harcolók nagy táborát.

Megkezdődtek a II. Alapfokú CSB területi versenyei

Március 1-én harminc csapat ünnepélyes felvonulásával kezdődtek meg a budapesti területi versenyek. A résztvevő csapatokat Kubik elvtárs üdvözölte és engedélyt adott a verseny megkezdésére. A részvevő csapatok általában jó felkészültségről tettek tanubizonyságot.

Az első csoport eredménye:

Férfiak: 1. Tata I. 279.2, 2. Híradástechnika 267.9 ponttal.

Nők: 1. Atléta-szakosztály 209.5, 2. Alközpont 195.7 ponttal.

Megkezdődött az 1952. évi labdarúgóbajnokság

A Bp. Postás labdarúgócsapatának szereplése elé várakozással tekintettek a postás dolgozók. Az eddigi eredmények azt igazolták, hogy a csapat komolyan felkészült a küzdelemre. Az első mérkőzésen Diósgyőrben 3:2 arányban győzött a csapat. Nagyszerű küzdőképességről tettek tanuságot, ami bizonyitja a kollektiv szellem javulását is. A második mérkőzésen a Bp. Dózsa ellen nemcsak lelkesen, hanem jól is játszott a csapat és közel állt a győzelemhez, az eredmény 2:2 volt.

Asztalitenisz

Február 23-án és 24-én került megrendezésre a Postás SE országos egyéni asztaliteniszbajnoksága. A területek legjobb versenyzői vettek részt rajta és végig nagyszerű küzdelmet vívtak a helyezések, illetve a bajnoki cím elnyeréséért.

Férfi egyéniben: 1. Várkonyi Bp., 2. Pidl, Bp., 3. Pencz, Debrecen, 4. Som, Bpest.

Női egyéniben: 1. Daridai, Bp., 2. Jaksitzné, Sopron, 3. Ács, Pécs, 4. Petényi, Pécs.

Férfipáros: 1. Pidl—Bojta, Bp, 2. Várkonyi I.—Várkonyi II., Bp. 3. Pencz—Szabó, Debrecen, 4. Bátorfi—Pfeiffer, Bp.

Női páros: 1. Jaksitzné—Varsányi, Sopron, 2. Ács—Garamvölgyiné, Pécs, 3. Veszely—Papp, Bp., 4. Daridai—Bujdosó, Bp.

Vegyespáros: 1. Pidl—Daridai, Bp., 2. Várkonyi II.—Csaba, Bp., 3. Molnár—Garamvölgyiné, Pécs, 4. Jaksitzné—Stubits, Sopron.

A SZOT bajnokságán résztvettek az országos verseny első négy, illetve, a párosverseny első két helyezettje. Postás-versenyzőink közül Várkonyi László az egyéniben 2. helyen végzett. A pontozásos számítás alapján a postás egyenlő pontszámmal 3—5. helyen végzett a Szikra és a Vasas sportegyesülettel.

Felhívás

budapesti üzemi sportfelelőseinkhez, sportköri elnökeinkhez, hogy az 1952. évre a rómaiparti csónakházunkra kabinigénylést folyó hó 20-ig a Postás Sport Egyesület Országos Elnökségéhez, Budapest, VI., Benczur-utca 27. adják be. Határidő utáni bejelentéseket a kabinok kis számára való tekintettel nem vehetjük figyelembe. Kabinok elosztásánál figyelembe vesszük egyes üzemek munkaeredményeit, valamint az 1951. évi sportmunkájukat.

PSE Országos Elnökség.

POSTAS DOLGOZO
Kiadja a Postások Szakszervezete
Felelős kiadó: SZABÓ LASZLO
Felelős szerkesztő BASTA REZSŐ
Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, VI. Benczur-u. 27
Megjelenik minden hó 10-én
Telefon: 428—777
Nyomatott a Szikra Lapnyomda körforgógépein
Budapest, VIII. József-körút 5
Felelős nyomdavezető KULCSÁR MIHÁLY